

Afrikkalainen puutomaatti ja muita tapauksia

Posted on [30.10.2015](#) by [Lea Kujala](#)

Kasvit saapuivat Kumpulan kampuskirjastoon laitoskirjastojen siivellä. Muuttokuormiin nakattuja huonekasveja ja alun perin tilapäiseen hoitoon tuotuja kasveja oli runsaimmillaan satakunta. Nyt kasveja on kolmisenkymmentä ja lajeja viisitoista. Kesäaikaan suuret fiikukset ja varsinkin ohut- ja runsaslehtiset kiinanruusut ja limoviikunat imivät vettä viikossa kannullisen jos toisenkin. Kasvien huoltorinki järjestäytyi omaehtoisesti kukkalistalla.

Afrikkalainen puutomaatti oli harvinainen silmäterä, jonka kuihtuminen jäi mysteeriksi. Saiko se liikaa vettä ja lannoitusta vai mitä vaativalle yksilölle tapahtui? Eikö kasveillakin ole aikansa? Useimmiten kirjaston kasvit voivat hyvin, koska ne kastellaan (ja lannoitetaan) säännöllisesti. Kukulistalaisissa on kasvientusiasteja ja kasvien tuntijoita, jotka ovat hoitaneet pois silmistä tuholaiset ja aika ajoin leikanneet ja uudelleen istuttaneet kasveja. Puuhaa on motivoinut myös se, että asiakaskyselyissä ja kysymättäkin opiskelijat ovat kiittäneet kasvien merkitystä viihtymiselle ja jopa toivoneet niitä lisää.

Karvas menetys oli ihmeköynnöksen loppu. Kasvin yli kaksimetrinen aina kukinnan aikaan punavalkoisia kukkaterttuja pursuava varsi oli kärhillään kiinnittynyt seinään. Kasvipolo joutui äkkiarvaamatta remontoijan tieltään pois raivaamaksi. Kirjaston remontin myötä karsittiin myös onnistuneesti hankalia tapauksia: käsiteltäviksi liian suuria ja rönsyisiä yksilöitä.

Upea käpypalmu – lajina fossiilinen aikojen alusta muuttumattomana säilynyt – lahjoitettiin kirjastoon sen kasvettua kotiin liian suureksi. Vuosien myötä sulkamaiset varret kurottuivat yhä laajemmalle ja korkeammalle, kasvin paino jakautui ruukussa epätasaisesti kunnes se keikahti nurin

niskoin ja runko halkesi ikävästi kahdeksi kappaleeksi. Mutta hätä ei ollut sen näköinen: nyt palmuja on kaksi.

Takavuosilta on perimätietona säilynyt lyyrinen muistelo kirjaston kasvistosta jo poistuneen yönkuningattaren tapauksesta. Sen öisen kukkaan puhkeamisen – tapahtui kuunvalon viipyillessä kukan terälehdillä ja ympäröivien kirjojen selillä – todisti aamuun mennessä jo kuihtunut lumenvalkoa kukka, joka sattumoisin huomattiin.

Teksti ja kuvat

Lea Kujala

Comments

0 comments